

рекреаційних занять, що відповідають різноманітності смаків і схильностей людей щодо вибору місць відпочинку.

Таким чином, водний міський простір завжди розглядався, як місце соціальної активності міста з формуванням архітектурно-значущих об'єктів. Водойми і ландшафт взаємопов'язані між собою, що створює суттєво важливий еко-простір міста. Система таких просторів та пошук балансу між природними та антропогенними елементами у міському середовищі повинні формувати екологічний каркас сучасного міста.

Бжезовська Н. В., ст. викл.
Національний авіаційний університет

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ТВОРЧОЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ АРХІТЕКТОРІВ

На всіх рівнях сучасного суспільства відбуваються зміни. Освітня система змінюється як в цілому, так і окремі її складові. Створення нової сучасної моделі організації творчої навчально-пізнавальної діяльності у вищій школі є відповіддю на виклики ХХІ століття і є результатом глобалізації економічного, політичного простору, розвитку інформаційних технологій. Питання формування пізнавальної активності студентів через впровадження інноваційних технологій є найбільш актуальним у сучасній педагогічній науці і практиці.

Сьогодні важливо акцентувати увагу на інноваційних методах навчання, які використовуються у системі сучасного освітнього процесу та визначити характерні особливості засобів, форм і методів інноваційного навчання, розкрити специфіку їх використання в інтерактивному освітньому середовищі вищих архітектурних навчальних закладів України.

Інноваційні технології мають великий вплив на наше життя, освіту і спосіб спілкування. Сучасна форма інноваційного навчання, дистанційне навчання, при якому освітній процес протікає за допомогою комп'ютерів і засобів електронного зв'язку через інтернет. Застосовуються такі інструменти як відео-чати, електронна пошта, різні сучасні способи демонстрації інформації (презентації, онлайн-конференції, вебінари тощо). Для проведення дистанційного електронного навчання сьогодні пропонується понад 150 різних цифрових систем управління навчанням. Деякі з них активно застосовуються викладачами вищих навчальних закладів України, включно викладачами Національного авіаційного університету: Google Classroom, Zoom, веб-сервіс, створений Google для навчальних закладів з метою створення, поширення і класифікації завдань безпаперовим шляхом; Blackboard – додаток для інтерактивного навчання, створення навчальних груп і обміну знаннями; Schoology –

віртуальне середовище навчання для шкіл і вищих навчальних закладів, яка дозволяє створювати, управляти і ділитись навчальним контентом тощо.

У електронному дистанційному навчанні є деякі недоліки і мінуси: відсутність прямого контакту з викладачем та викладацького контролю, оцінки тестувань не завжди об'єктивні, викладачеві і студенту необхідно мати навички роботи з ПК і технічне обладнання. Все більший розвиток отримує нове явище спільного партнерського навчання чи самонавчання (peer- leaning, self-leaning). Специфіка сучасного навчання – це здатність до реорганізації своїх знань.

Серед величезного різноманіття навчальних мультимедійних систем умовно можна виділити ті, що є найбільш ефективними: комп'ютерні тренажери, автоматизовані навчальні системи, навчальні фільми, мультимедіа презентації, відео-уроки. Заняття з використанням відео-уроків та мультимедіа дають можливість організувати одночасно навчання студентів з різними можливостями і здібностями, створити адаптивну систему навчання.

Світова практика архітектурної освіти орієнтує на розширення професійних компетентностей студента, набуття інтелектуальних, технічних і міжособистісних комунікаційних вмінь, розуміння соціокультурного і середовищного контексту архітектури. Архітектурна діяльність унікальна за своїм характером, бо в ній пов'язані між собою всі основні види людської діяльності: пізнавальна, перетворювальна, цілісно-орієнтаційна, естетична, комунікативна.

Сьогодні у світі налічується близько 800 вищих професійних архітектурних шкіл, учбові програми яких схильні до постійних модифікацій, згідно до розвитку суспільства. В Україні на сьогоднішній день існує декілька підходів до архітектурної освіти: класичний, екологічний, середовищний, інженерний, реставраційний, соціальний. Застосування сучасних технологій та версій програмних систем (ArchiCAD, AutoCAD, Adobe Photoshop, Adobe Illustrator, 3ds MAX та інші) підвищують професійний рівень знань майбутніх спеціалістів і дозволяють вирішувати складні проектно-композиційні завдання. Концептами застосування комп'ютерних засобів і інформаційних технологій у підготовці майбутніх архітекторів є підвищення якості та модернізації змісту архітектурної освіти.

Концептуальний метод навчального проектування становить основу формування творчого методу архітектора як «універсальної інструментарію» оволодіння професією. Така технологія отримала назву наскрізного курсового та дипломного проектування і застосовуються інноваційні професійно-спрямовані методи педагогічного впливу, що спрямовані на розвиток самостійності, активності студента, його креативності.

Головною метою запровадження інновацій в архітектурному освітньому процесі кінця ХХ – початку ХХІ століття стає необхідність відповідати виклику глобалізаційних трансформацій, екологічних проблем та розвитку культурних тенденцій у світі. Інноваційний підхід в освіті визначається не через використання якоїсь однієї освітньої моделі, а здатність вищого навчального закладу моделювати навчальний процес з використанням різних освітніх технологій на основі їх потенційних можливостей і переваг. Головною метою запровадження інновацій в освітньому процесі кінця ХХ – початку ХХІ століття стає необхідність відповідати виклику глобалізаційних трансформацій, екологічних проблем та розвитку культурних тенденцій у світі. Отже структура і сутність інноваційного освітнього процесу у вищих навчальних закладів України і, зокрема, у на факультеті архітектури, будівництва та дизайну Національного авіаційного університету відповідає характеру і швидкості соціальних змін у країні, європейським стандартам підготовки фахівців інноваційного типу.

Божинський Б. І., канд. арх., доц.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

ТРАДИЦІЙНІ ПІДХОДИ В АРХІТЕКТУРІ ТА НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

Увесь перебіг розвитку архітектури показує, що значення форми, її символічність, поставали як засіб культурного спілкування, що виражалося, серед іншого, семантичними, пластичними, та тектонічними засобами, які виявляють основні властивості архітектурного простору та віддзеркалюють засадничі суспільні та моральні вартості, а також історичні закономірності. Архітектурна форма, зокрема її символіка, поряд із художньою інтерпретацією творчого підходу автора відбиває сьогочасне для нього культурне та суспільне середовище. І саме завдяки унікальній особливості людського мислення – міфотворчості, тобто безперервного процесу міфологізації всіх явищ навколишнього світу, можливе образно-емоційне тлумачення явищ і процесів, що відбуваються в цьому світі.

Через це правомірно твердити, що простір міфу є потрібним середовищем для кристалізації архітектурних форм – крізь систему символів, що позначають властивості світу в цілому, а саме: політичні, соціальні, етичні та естетичні уявлення про світ. Безумовно, основною якістю, визначальною для архітектурної форми, є функція, як увесь великий і цілий комплекс розв'язуваних в архітектурному проектуванні завдань. Еволюційний процес розвитку технології, трансформуючи і ускладнюючи смислові наповнення категорії функції, трансформує і естетичного складника.